

Recuperem el dret a l'habitatge

El darrer baròmetre municipal de Barcelona deixa clar que pel jovent d'entre 18 i 35 anys l'accés a l'habitatge és el principal problema de la ciutat. Aquesta dada no pot sorprendre a ningú en una ciutat on el preu mitjà del lloguer es situa per sobre del salari mínim, havent de dedicar més de la meitat del sou al lloguer i on l'oferta d'habitatges de lloguer és majoritàriament de temporada.

Sovint, els mitjans parlen de "crisi de l'habitatge", donant a entendre que és quelcom transitori. En realitat, ens trobem davant d'un conflicte, una lluita entre aquells que defensem l'accés a un habitatge digne com un dret fonamental i una minoria rendista, que mercadeja amb aquest dret.

Aquest conflicte afecta especialment al jovent, que davant la impossibilitat d'emancipar-se amb condicions dignes, es veu forçada canviar de barri o marxar de la ciutat. Segons l'Enquesta de serveis municipals del 2024, menys del 15% del jovent ha viscut sempre al seu barri i 1 de cada 6 joves, consideraria marxar de la ciutat degut al cost de la vida.

El desarrelament forçat del jovent, ataca al teixit associatiu dels barris, on és aquesta franja d'edat la que té una participació més baixa en associacions i entitats de la ciutat. Tot i les accions de sindicats, associacions (posar a qui falti) i el propi grup de treball de foment de l'associacionisme del CJB, qui viu amb la incertesa de ser desnonat difícilment pot implicar-se activament en la vida comunitària.

Pel que fa a la regulació del lloguer de pisos, la Llei de l'Habitatge de l'Estat espanyol estableix un topall de preus de lloguers per les zones tensionades, com ho és Barcelona, però la seva aplicació ha resultat inefectiva per rebaixar els preus. A més, l'exempció a la regulació de lloguer de pisos de temporada ha permès que propietaris utilitzin aquest tipus de contracte com una via per esquivar la regulació de preus i evitar els contractes de llarga durada. A això, s'hi suma que la major part

d'aquests habitatges estan destinats a l'ús turístic, reduint encara més l'oferta de lloguer habitual.

L'abril de 2024, el Govern de la Generalitat de Catalunya va emetre un decret que limitava el lloguer de temporada per evitar l'especulació. Tot i els suport de Comuns i la CUP, els vots de Junts i PSC van acabar-lo tombant, un cop més, posant-se de costat de la patronal immobiliària i desprotegint els llogaters i llogateres. Aquesta situació, no tan sols contribueix a la inestabilitat residencial sinó que també ens expulsa als i les barcelonines de la nostra pròpia ciutat, donant pas a una Barcelona d'expats, turistes, empresaris i rendiste.

Per tal de garantir l'accés a l'habitatge, Barcelona va implementar la obligatorietat que el 30% de vivendes noves, fossin en lloguer social. Entre 2018 i 2024, a la ciutat s'han tramitat 37 expedients de llicències d'obra nova o gran rehabilitació subjectes a la mesura,, amb un total de 389 habitatges previstos i dels quals 197 són habitatges amb protecció oficial (HPO). D'aquests expedients, 15 estan en tràmit (155 habitatges, 48 HPO), 16 han estat concedits (234 habitatges, 127 HPO) i 4 ja executats (76 habitatges, 22 HPO). A desembre de 2024, s'han executat 26 HPO, amb 80 HPO concedits i 50 en tràmit, sumant 156 HPO, lluny del potencial inicial estimat de 300 HPO anuals, ja que actualment només es tramiten llicències per a 60 habitatges nous.

L'escassa efectivitat es pot atribuir d'una banda pels efectes de la pandèmia i d'altra, perquè els promotors esperen la resposta del govern de Jaume Collboni, que, amb el suport de Junts, ha fet la proposta de reduir l'efecte de la mesura del 30% perquè no afecti a les remodelacions d'edificis, únicament a les construccions i edificacions de nova planta.

Ara més que mai les institucions s'han de mostrar a l'alçada del conflicte de l'habitatge i posicionar-se en favor de qui viu a Barcelona i no qui l'utilitza per jugar al monopoly.

La qüestió, però, va molt més enllà de les polítiques o accions concretes que s'hagin adoptat (o no) per part de l'Ajuntament i les diferents administracions. Les dificultats per accedir a un habitatge digne i assequible estan íntimament relacionades amb el model econòmic i social de la ciutat. El jovent associat de Barcelona, rebutgem el model de ciutat fonamentat sobre el turisme massiu i els macroesdeveniments, elements que, com s'ha dit anteriorment, redirigeixen l'oferta d'habitatge cap a sectors més lucratiu, fora de l'abast dels barcelonins i barcelonines que vivim a la ciutat.

Malgrat les demandes que fem des del CJB, sabem que la lluita ha de continuar als carrers amb l'organització veïnal. No podem deixar en mà de la institució un dret com és el d'habitatge. Que aconseguir les fites a curt termini no ens desvii d'un objectiu a llarg termini, que és acabar amb l'especulació, donar a la classe treballadora els centenars de pisos buits que hi ha a la ciutat i recuperar el territori. És per això que hem de seguir unides als sindicats, assemblees veïnals i entitats juvenils i fer front als lobbies que volen treure rendiment econòmic a costa de les nostres vides

Per tot l'exposat, el Consell de Joventut de Barcelona ens posicionem:

- A favor de la regulació efectiva dels lloguers que, d'acord amb les recomanacions de la ONU, han de situar els preus a un nivell que no superi el 30% del salari mitjà de la ciutat.
- A favor de mantenir la mesura del 30%.
- A favor dels moviments sindicals de lloguer que estan sorgint a Barcelona per fer front als desnonaments constants, així com els mecanismes de resistència que proposen com la vaga de lloguers.
- A favor de la resistència per aturar els desnonaments, que no hauria de comportar repressió policial.

- A favor de l'expropiació dels pisos buits en propietat de grans tenidors per convertir-los en habitatge social destinat al col·lectiu jove o a famílies en situacions de vulnerabilitat.
- Per demanar a l'ajuntament que faci efectius els expedients sancionadors a qui incompleixi les regulacions d'habitatge i que siguin aplicats de forma àgil i contundent.

**Resolució presentada per Acció Escolta, Acció Jove, Avalot, EINA, Esplais
Catalans, Jovent Republicà, Joventuts Comunistes de Catalunya, Joves
Ecosocialistes, La Forja, Minyons Escoltes i Guies**